

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Szegedi-utca 1. szám.

Telefonszám 162.

Megjelenik
két héttelével a kora
reggeli órákban.

MAKÓI FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

Helyben, házhoz hozva:

Félévre 18 korona.

Egy óra 3 korona.

Vidéken:

Félévre 18 korona.

Egy óra 3 korona.

Szerkesztését felelős: Dr. BÓZSA IMRE

Kiadótulajdonos: KOVÁCS SANDOR.

A háboru hírei. — A béke hírei.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

A mai hivatalos jelentés szerint az olasz harcveronalon élénk tűzeréségi tevékenység uralkodik.

Az albániai harcveronalon, franciák és olaszok megtámadták állásainkat. Eltekintve az Ochrida tavától nyugatra elért kisebb területnyerésüktől, mindenütt véres veszteségekkel vertük vissza az ellenséget.

A nyugati harcveronalon az angolok monitorokkal lötrék Ostendét. A bombázás a lakosság között számos áldozatot követelt.

A flandriai harcveronalon a felelőtlen tevékenység fokozódott. A Scarpe-től északra és Arrastól délre sikeres vállalkozások folytán foglyokat ejtettünk.

Balfour angol miniszter Károly király leveléről. Mit akartak a franciák.

Balfour angol miniszter az alsóház mai ülésén kijelentette, hogy

semmiféle tárgyalásokat nem utasítanak vissza, ha valamely hadviselő állam komolyan képviselője útján azt előterjeszti.

Károly király levele egy magántermészetű levél volt, melyet egy rokona útján juttatott Poincaréhoz, az angol királyhoz és miniszterelnökhöz. Wilson amerikai elnöknek a levélről nem volt tudomása, de ez nem akar bizalmatlanság lenni Amerikával szemben. Beszélte még Balfour a stockholmi konferenciáról, mely meghívult s melyen Franciaország odanyilatkozott, hogy nem elégszik meg Elzász-Lotharingiával, hanem követeli, hogy határait a Rajnáig kiterjeszthesse. Franciaország ezen kívánságát persze még Angliában sem tartják komolyan.

Hát az első vívmány az volt, hogy a központi választmány megválasztásánál rosszul „építettek” kihagytak egy nagyon fontos pillért, kihagyták belőle Dr. Dózsa Sámuel, akinek megválasztását még a munkapárt is nagyon hasznosnak és kívánatosnak tartotta. De hát másnak mint munkapártinak nem szabad abban lenni az új „építők” szerint.

A második nagy „építkezés” lett volna a marosi hidnak újból való átadása az arad-esanádi vasúttársaságnak. Szóval az amit az „ári” képviselők 50 esztendővel ezelőtt elrontották, most újból elakarták rontani. A marosi hid ügye épp most érkezett le a vármegyétől a városhoz. Csak aztán újból ne „építsék” el az új építők, mert az arad-esanádi vasúttal való barátkozás mindig azt jelenti, hogy ezen a hídon akar bejutni az arad-esanádi vasúttal jól dotált igazgatói állásába.

A harmadik „építkezés” nagy vívmánya, a második teljesen fölösleges, városgazdái állás „felépítése” amit azonban a miniszter kellő felvilágosítás után épp a legutóbb semmisítette meg.

A negyedik vívmányról nem szóltunk különösen, ez a városi tisztviselők fizetésének a megyei tisztviselőkével egyenlővé tétele lett volna. Ez az egy „építés” lett volna hasznos, mert érdek s nehezen dolgozó tisztviselőinket jobb s megérdemeltebb anyagi helyzethez juttatta volna. Ezt is megsemmisítette a miniszter. Ezt a ronbadólt építkezést igazán sajnáljuk, amaz dacára, hogy ez is jelentékeny pótdómelkedést jelentett volna.

Az ötödik „építkezés” a mezőrendőröknek beerőszakolása a városi nyugdíjintézetbe, volt s mezőrendőrök tudvalevőleg mindennek nevezhetők, csak nem rendőröknek. Mióta sürgetjük már e lapok hasábjairól a jól szervezett tanyai rendőrsereget, s a mai mezőrendőrök jobb sorsban levő kisbirtokosok, önálló gazdák, akik minden szerdán úgy mint más piaci napon bejönnek a városba s átvesznek egy csomó tanyai idézést vagy más kézbesíteni valót s azt otthon hazaérve kikézesítetik a béresükkel vagy a kánásukkal. Eddigelé ezek inkább amolyan tisztelheteli állások voltak. Ám de valószínűleg jó kortesszolgálatuk lehettek, mert jutalmul beerőszakolták a városi nyugdíjintézetbe. Ebbe az „építkezésbe” is bele fog még szólni a miniszter. Felelősség alatt állván az ügy.

A legnagyobb vívmánya az „áprilisi” képviselőtestületnek mégis az az „építkezés” volt amellyel bepitette magát a városi képviselőtestületbe. Ez az építkezés igazán mesteri volt. Kedvezett ennek a „építkezésnek” az idő is, az anyag is. A készülő választásról alig tudott más, mint az „áprilisi” képviselőtestület. Jól eldugva, a jól elreácsolott kapualatti hirdetőtáblán, megjelent a választási hirdetmény, a felismerhetetlen halott katonák fényképei mellett. Pontosan 3 nappal a választás előtt. Egy perccel se hamarabb. Leszavaztak összes megbízással bíró „asszonyok” A férfiak?! azok kint vannak a harcveronalon s igazán nem értek rá, hogy Pályi Béla adótiszt urra — akit egyébként nagyrabecsülünk — 4-5 helyen is leszavazzanak. Vagy más olyan jelöltre aki 4-5 kerületben is fel volt léptetve, csak hogy még véletlenül se jusson be egy-egy érdemesebb férfiu olyan, akiben csak az a kifogásolható, hogy nem munkapárti.

Hát ez az „építkezés” sikerült. Ez aztán a nagy vívmány. De ez sem volna baj, hisz megirtuk a multkor is s ma is csak azt írjuk cikkünk végére amit a multkor, hogy az „áprilisi” képviselőtestületnek igen igen sok jót, hasznosat s üdvöset lehet alkotni a város érdekében, mihelyt képviselői hivatásukat nem abban fogják kimeríteni, hogy bizonyos ügyeknél egyszerűen összelehet őket terelni, „szavazni” hanem ha tényleg meg fog látszani működésükön közgyűlésbeli szereplésükön, hogy nem egyedül a „kérgeg kezűek” truccára s bosszantására működnek, hanem egyedül s kizáróan mint ez hivatásuk is, a város üdvére.

Kérgeg kézzel, okos ésszel vezetni ezt a várost s nem gyűlölettel. Ez legyen a „áprilisiak” jelszava. Mert amíg a meg nem értés s dacolás uralkodik, a képviselőtestületben a tiszteletre méltó „kérgeg kezű” osztály ellen, addig a képviselőtestület bizonyos része igazán megérdemli, hogy „áprilisi” jelzővel illessék.

— Az örlési igazolvány kiadásának új rendje. A közéletmezési ügyosztály jelhija az örlötöket, hogy az örlési igazolvány kiállításához az összes rekviráló lapokat hozzák magukkal, mivel ezek nélkül örlési igazolvány senki részére nem adható ki. Mindenkinék saját érdeke ezen rekviráló lapok bemutatása, s a legutóbbi rekvirálási jegyzék hátlapjára az örlés kiadása is rá fog vezetetni.

Megjegyzések a glosszákhöz.

Az áprilisi képviselőtestület „vívmányai”.

A „M. U.” mai, glosszák című vezércikkéhez van pár megjegyzésünk.

A mit a „M. U.” a főispán maradásáról vagy távozásáról ír s ehhez önelmélkedéseket fűz, erre csak az a megjegyzésünk, hogy a „M. F. U.” esztörtöki cikkében világosan megírta, hogy — s itt újból leközzöljük ezt a részt: —

Justh János Dr., ha a „M. U.”-tól nem is kér tanácsot, anélkül is nagyon jól tudja, hogy meddig terjed az a határ, mely eselekvési szabadságát s politikai intaktságát nem gátolja. Jól tudja s tudni fogja, hogy mit tegyen.

Csanádmegye és Makó népe bizalommal van Justh János Dr. iránt s meg van arról győződve, hogy abban a pereben, midőn főispáni méltóságát nem viselhetné úgy, mint azt egy Dr. Justh Jánosnak viselnie kell és lehet habozás nélkül fogja elhagyni ezen diszes méltóságát, még abban az esetben is, ha a „M. U.” megengedné neki, hogy maradjon.

Ehhez csak annyi a hozzátenni valónk, hogy Csanádmegye és Makó közönsége a legteljesebb bizalommal van e tekintetben is Justh János Dr. főispán iránt s tudja jól, hogy a főispán nem fog maradni, ha az erkölcsi s politikai lehetetlenség szá-

mára, de a „M. U.”-tól semmit sem fogja hagyni magát siettetni. Ha pedig Csanádmegye és Makó népének őszinte öröme s legigazibb óhajára megmaradna, úgy bizonyára ezen elhatározásának indokaira nézve sem kérne tanácsot a „M. U.”-tól. Ebben hát nyugodjunk meg s bizzunk ennek a kérdésnek eldöntését magára Justh János Dr. főispánra, akinek mi nem adunk tanácsot, csak azon részünkről igazán őszinte óhajunknak adunk kifejezést, hogy igen kívánatos volna, ha megmaradna.

Ami a bírálat kérdését illeti, Meskó Sándor Dr. főispán működését Makón egyetlen lap sem kritizálta soha, pedig igen sokáig volt itt főispán.

Návay Tamás főispán működését még kevésbé kritizálták a lapok, mert az ő főispáni működéséhez kritika nem fért. Markovics Manó Dr. egy némely ténykedését igenis megbíráltuk. Bizonyára okkal. A bírálat, ha jogos és igazságos, sem a „M. U.”, sem a „F. M. U.” nem kifogásolhatja. A nézetek, eszmék csakis így tisztázódhatnak.

A mi már most a „glosszák” című cikkben az „áprilisi” képviselőtestület működését illeti, amely felől a „M. U.”-nak igen jó véleménye van, erre nézve a következő megjegyzéseink vannak. Elfogjuk úgy nagyjából sorolni, hogy ez az új „építő” képviselők mit „építettek” melyek az a nagy vívmányok, melyeket Makó városa ennek a nem szabad „kőmives” építőknek köszönhet.

Nem lehet kiadni liszt és őrlési pótlejegyeket.

Aki többet fogyaszt a kelle-ténél — megkoplalja.

Nap-nap után tömegesen keresik fel a polgármesteri hivatalt, akik a kiadott kenyérjegyek és őrlési igazolványok szerint őket megillető liszt és kenyérjárandóságot az esedékes idő előtt elfogyasztották s újabb kenyérjegyek és őrlési igazolványok kiadását kérik.

Mintán a közéletmezési miniszterium Makó város számára csak annyi lisztmennyiséget utal ki, amennyi a liszt-jegyesek számára a megállapított fejadag szerint jár s ennél a mennyiség-nél semmiesetre sem ad és nem is adhat többet, mert az ország és a katonaság ellátása ezt meg nem engedí, minthogy továbbá azon esetben, ha azok számára, akik fejadagjaikat az esedékes idő előtt elfogyasztották, pótlejegy adatnának ki, ezáltal azoktól vonatnék el az élelem, akik a fogyasztási rendet betartják, azért is, mert a pótkenyérjegyek és őrlési igazolványok kiadása az egységes ellátás és takarékoság érdekében szigorúan tiltva van, figyelmezteti a hatóság az összes érdekelteket, hogy a kenyérjegyek és őrlési igazolványok alapján kapott liszt és kenyérmennyiséggel takarékosan bánjanak, mert aki járandóságát hamarabb elfogyasztotta a liszt-jegyének és őrlési igazolványának lejáratá előtt pótlejegyeket semmi esetre sem kaphat, sőt túlfogyasztás esetén meg is lesz büntetve.

Ezen okokból a túlfogyasztók pótlejegy kiadása végett sem a polgármesteri hivatalban, sem a közéletmezési ügyosztályban ne jelentkezzenek, mert az ide-oda való járkálásuk csak idő és munkavesztéssel jár anélkül, hogy pótlejegyhez juthatnának.

Azt óhajtjuk még az illetők figyelmébe ajánlani, hogy végre lássák be, hogy az élelmezés korlátozása az ország védelme, a haza egész népe és a katonaság élelmezése érdekében történik s különösen nem áll jogukban a fenálló rend ellen kifogásokat emelni azoknak, akik a háború borzalmainak szelét sem érezték, mert ha a szigorú helyzet folytán legkisebb mennyiségre leszorított kenyéradag kevés is, azzal az itthon levők mégis csak jobban kijönnek, mint azok, akik életük veszélyeztetésével roppant fáradsalmak közt, ugyanilyen fejadag mellett szolgálják a haza és mindannyiunk védelmét.

Egy kocsis és egy tanyás felvétetik
Iritz Sámuel özv. cégnél

Honvédelmi miniszter vigyáz a katona olvasmányaira.

A „Politikai Híradó” jelenti: A honvédelmi miniszter valamennyi kerületi parancsnokságnak, továbbá a honvéd intézeteknek és hadikórházak parancsnokságainak a következő rendeletet bocsátotta ki: „A betegek és sebesültek részére érkező könyv és folyóiratküldemények átvizsgálására vonatkozólag kiadott rendeletem dacára, nem — mindennél fordítják erre a kellő figyelmet.

Szükségesnek tartom azért újból elrendelni hogy a legénység részére érkező olvasmányok, különösen egészségügyi intézetekben, de a pótlejegy nélküli is a kórházparancsnokok, mozgó, ellenőrző bizottságok, szemlélő előljárók és más egyéb parancsnokok által figyelmen kívül hagyatassanak. Katonaelenes, antidinasztikus, hazafiatalan és erkölestelen olvasmányokat feltétlenül el kell kobozni. Jelen a cs. és kir. hadügy-miniszter úrral egyetértőleg kiadott rendeletem az összes elárendelt pótlejegy és tanfolyamparancsnokságoknak kihirdetendő.

Gépeket kapnak

a háboruban rokkantná lett iparosok.

A háboruban rokkantná lett hősök jövőjének biztosítására az Országos Hadigondozó Hivatal a saját hatáskörében minden lehetőt elkövet. A rokkantakat iskolákban ipari mesterségre taníttatja ki s alkalmat nyújt arra, hogy a kikapott rokkantak, ugyancsak azok is, akik már rokkantságuk előtt is ipari foglalkozást űztek, önálló ipari műhelyeket rendezhessenek be maguknak. Erre a célra megfelelő felszerelési és kölcsönössegéllyel áll a háboruban megnyomorodottak háta mögé.

Az erre vonatkozó szociális fontosságú rendelet ma érkezett meg a hivatalból Makóra. A rendelet értelmében véleményezés alapján, legelső sorban szerszámsegélyt és kézi-gépségélyt igényelhetnek a rokkantak.

A gépek természetesen csak a legszükségesebbek lehetnek, amelyek nélkül az illető ipar nem űzhető. Amennyiben speciális gépről van szó, mely nem áll a Hadigondozó rendelkezésére 2—3000 korona kölcsönsegélyt kap az illető rokkant. A kölcsön kamatmentes és hosszú lejáratú.

A segélyek elsősorban az illetékes rokkantiskola, másodsorban az ipartestület esetleg az iparkamara véleménye alapján utaltatnak ki.

Az iparospályát űző hadi rokkantak szerszám és gépségélyen kívül anyagbeszerzés tekintetében is támogatást kapnak, azonkívül a Hivatal segédkezet nyújt nekik vagy annak rendezésére is. Otthonala-

pitás, műhelyépület, beltélek, konyhakertre alkalmas föld megszerzése, ingatlan tehermentesítése, kölcsönök konvertálása tekintetében a Hivatal a legmegszébbmenő segítségben részesíti a rokkantakat.

A Hadigondozó Hivatal által kiadott gépek csak bizonyos idő eltelté után mennek át a rokkantak tulajdonába, a gépek átvételéről a rokkantak nyilatkozatot adnak, melyben kijelentik, hogy a gépeket nem tekintik tulajdonuknak, azok eltulajdonításáért vagy megrongálásáért felelősek, azonkívül nem használják cégerül a Hadigondozó Hivatal címét. Amennyiben bejelentés történik, hogy valamelyik rokkant a gépeit elhanyagolja, a Hivatal a segélygépeket azonnal visszaveszi és más rokkantnak adja.

Makói asszonyok a törvényszék előtt.

A kis „hagyma szindikátus.”

Három makói asszony került ma a szegedi törvényszék elé. Lopással vádolták őket. A vád szerint megalkotották a kis hagymaszövet-ségét, azzal a tervvel, hogy azokról a földesurak, ahol sok a kincset érő hagyma, összeszednek néhány kilót és a hasznat fölcsúszják egymás közt. A múlt ősszel kezdtek meg a szövetségi munkát, de csakhamar rajtavesztettek. Meg is találták náluk a hagymát, ők azonban máig se vallották be, kiktől vitték el a hagymát.

— Hogyan vetemedtek ilyen dologra? — dorgálja őket Pócsi Elek elnök, táblabíró. Takács Lajosné, egy borbély felesége, őszintén adja: — A drágaságról beszélgettünk.

Nem lehet tisztességesen megélni. A hagymának igen jó az ára...

A vádirat szerint Takácsné és Szilágyi Péterné volt a kis szövetség értelmi szerzője és Bence Ferencné csak akkor csatlakozott hozzájuk, amikor ezek bebizonyították, hogy sikerült hagymát elemelni. Sorra fölvonultak a sértettek, makói hagytermelő asszonyok.

Az elnök felszólítására mind azt mondják, hogy nem kívánják a három vádlott megbüntetését. A tárgyalás után megkérdeztük a hagytermelő nőket, miért voltak ilyen nyeglelkűek.

— Nekünk az a pár száz korona veszteség se ide, se oda — mondotta az egyik hagymás nő. Állítólag negyedmiliót keresett a hagymából.

A törvényszék külön felmentette a három vádlott asszonyt a lopás vádjára alól, nem látta beigazoltnak, hogy lopás történt, hanem mezőrendőri kihágás történt. Az egyik fölmentett már a törvényszéki épület előtt leszerződött tisztességes munkára a hagytermelő gazdag nőhöz.

Rádai-utca 49. szám alatt eladó

butorok

vannak.

Háborus kép a csanádi falvakból.

A csanádi falvakban, kisebb és nagyobb községekben, mai napiglan illő respektussal néznek a magyarok a nem utolsó nivatalt viselő kisbíróra, aki a falu dobját rendesen a katonaságnál szerzett „tudomány”-nyal pergeti minden utcasarkon s mikor a dob zenéjének fináléját éri hármát üt a jól kifeszített számarbórra, harsány hangon zengi bele az utcák torkába:

— Hallja meg mindenki!

Vagy:

— Közöszé tétetik!

S aztán következik a kihirdetésre szánt instáncia dallamos elkönyvetése: „Vargánának elveszett a Templom utcában két libája”... „A faluházán kimérjük a Szabó István tehenének lusát: a csordás a bottal eltörte a jószág lábát”... „Az adót 15-éig mindenki fizesse be”... „Megérkeztek a mezőegyesi néntelepől az apaállatok, aki a kancáját... stb.”... „Az uraság a kukoricakapáláshoz napszámókat keres”... így tovább.

A kapuba tempós komolysággal áll ki a ház népe. Az öreg magyarok a löcán, vagy a kerítés mellé döntött természetes dereku akácfaikon üldögélnek. Az asszonyok az utca közepén verődnek össze; a pendelyes fürgő gyerekek kiröppennek a dobos mellé s emberbimbókból font eleven koszoru módjára ölelik körül a kisbíró. A hitattal hallgatják a vigan pergő dob taktusos beszédét s nagy tisztelettel figyelik aztán a kisbíró nyugodt, messzihangzó kikáltó zengedezéseit.

A háború óta még nagyobb figyelemmel hallgatják a meggyőzött magyar faluk a kisbíró. Most már nem bánják, ha a dob minél rövidebb ideig pereg; hadd hallják mihamarabb: mi kell — a háborúnak megint? Katona? Ló? Kenyér? Hus? Takarmány? Pénz?

Ujabbán pedig már félnek is, ha a dob beleperog a falu esőndjébe. Ijedten sugnak össze a föld megvannnyadt fiai:

— Talán megint rekvirálnak?

— Lehet.

De lassankint ezt is megszokták a minden türelme rátermett, minden megsanyargatást elfogadó rögtörő magyarok. (Ki jutalmazza meg őket ezért a folytonos bösi életért?) Fejüket egy kissé lejjebb hajlítják; a kapát, ekét jobban belevágják és beleesztik az áldott földbe; a tányérba kevesebb levest mérnek; az ételbe a zsírozót szűkösebben mérik; és adnak egyre adnak, amit — adhatnak.

Am az utolsó falatokat védik vesztül: sokszor úgy, hogy eldugják, elássák annak a földnek meleg ölébe, amely földnek drága barázdája megtermette. Ha aztán rajtavesztenek a főbíró a rekvirálo katonaság előterjesztésére a helyszínen itélkeznek. Csak úgy röpködnek az ítéletek, mint a verebek az asztag körül.

— Háromnap elzárás és száz korona...

— Kétheti elzárás és ezer korona... A kisbíró pedig másnap már ki is dobolja, hogy kit ítél el a főbíró tegnap.

A falu megilletődve hallgat. Ők tudják kinek mije termett? Azt is tudják ki mit adott már a hezát védő katonáknak szabott árért. De azt is jól tudják: ki mit rejt-got és miért? Egyik azért, mert a nagy munkához nem elég a kiszabott porció, a másik azért, mert — uszo-

raáron akar a drága szemmel, az étellel: a buzával csalafintáskodom.

Ha ilyen uzsoráskodó kerül a főbíró ítéletének hurokjába: — örül a falu; de ha egy egy szegény ördögre süti ki a rekviráló katonabiztos, a főbíró és a falusi kis dob, hogy egy véka buzát lelték meg a derékajában, vagy itt, vagy amott és az már nem dukált neki: ezért aztán fizetni kell és lakat alá is kerül az atyafi bizony ez már nemcsak annak fáj, akire sujt, hanem fáj az egész falunak is.

Ilyenkor a kisbíró is úgy veri a dobot, mint ahogy a katonatemetésen veri a katonabanda dobosa: gyász szól abból a dobból, a falu gyásza.

De a legkülönösebb dolog mégis csak a Bácskában történt az elmúlt hónapban.

Egyik kisebb faluban a most is folytatott rekvirálás valamelyik napján megint megszólalt a kisbíró rekesegő pergő dobja. Megint gyászinduló pergett ki a kisdob meglazult hasából. Az emberek csavargatták is a fejüket.

— No, még így se sirt ez a dob.

— Mi bajt hallunk megint?

Mikor szive szerint bedobolta minden keserűségét a kisbíró a dobba; nyugodtan, felemelt fejjel, tiszta hangon kiáltotta ki:

— Engem, Perayés Gábor kisbíró a főbíró ur megbüntetőt egy napi elzárással és 30 korona pénzbüntetéssel, mert a katonák megtalálták a malacoknak az ólban elásott két zsák csöves tengerit...

A dobbal még rá vert a kikiáltott szóra:

— Tram, tram, tram!
A falu pedig bámult, amott.
— No, hogy még ez is megesett.
— Híába, háboru van!

NAPI HIREK

Kérelmem!

Felkérem az Országos Gyermekvédelmi Liga helyi bizottságának hölgytagjait, hogy a gyermeknapon gyűjtő urnáknál helyeiket az eddigi beosztás szerint elfoglalni szívesek legyenek. A gyűjtő urnák ott lesznek felállítva, ahol tavaly is voltak, minden gyűjtő hölgyet arra kérek, hogy annál az urnánál foglaljon helyet, amelyiknél tavaly gyűjtött.

Az urnagyűjtés pünkösd hétfőjén délután fél négy órakor kezdődik.

Tisztelettel

Návay Tamás

— Rekvirált gabona beszállítása. A közlélmzési ügyosztály a magyar katonaság, tehát véreink ellátásának zavartalan biztosítása érdekében felhívja a város lakosságát, hogy a részét, akik a náluk lefoglalt gabonát a többszöri hírlapi felhívás dacára sem szállították be, hogy ezen lefoglalt mennyiségeket a rekviráló lappal együtt haladéktalanul szállítsák be a Haditermék (Pollák-féle) raktárba. Utolsó felszólítás ez a beszállításra, miért is a legkíméletlenebb eljárás elkerülhetése végett igyekezzenek a hátralékosok rekvirált gabonájukat azonnali beszállításával, mivel a makacsokkal szemben már nem lesz módjában a hatóságnak kiméletet gyakorolnia. A beszállítást pedig

mindenki igazolja a raktárnál kapott „Átvételi elismervénnyel” a kistanács-teremben.

— A pünkösdüi műkedvelői előadások mindkét ünnepen meglesznek tartva este 8 órai kezdettel a Moltósy Kornélia színházban. Jégyek Vészi Dezső könyvkereskedésében előre válthatók.

— Kevés az akácvirág. A bor és buza bőtermésére szoktak következtetni az akác bő virágzásából, de amiatt nem vált be ez a múlt években, bizonyára az ideai sovány akácvirágzás sem fog szűk bor- és buza-termést eredményezni, legfeljebb a méhes gazdák látják kárát.

— Köles vetőmag kiosztása. A közlélmzési ügyosztály a megrendelt köles vetőmagra az utalványokat a mai naptól kezdve állítja ki. A megrendelők sürgősen jelentkezzenek a kistanács-teremben. A vetőmag az utalvány ellenében átvehető.

— Árverési értesítés. Csanádi vasut Makó állomásán, május 21-én délután 2 órakor következő áruk nyilvánosan elárvereztetnek, u. m.: 7 zsák ruha és ágynemű, 1 utazókosár, 1 üres söröshordó, 100 db keréktalp, 2 köteg vasúti 38 kg, 1 db takaréktűzhely, 1 zsák só.

REGÉNY

A patakmalom tündére.

Irta: Fülöpessay Mikály.

Minden jog fenntartva.

Dinnyés érezte a vágást és sietett elinalni. Elemér ez alatt a patakmalomba érkezett s mint mindig, szívólyes fogadtatásra talált. Honkán azonban némi változás volt észlelhető. Elemér éles szeme legott észrevette és kérde:

— Mi bajod van kedves Honkám? Talán valami kellemetlenség ért?

— Csak egy kérésém lenne hozzád, Elemér.

— Oh, ha csak ez van a dologban, akkor csak bátran ki vele! Örömmre fog szolgálni, ha azt teljesíthetem.

— Nagyon könnyen teljesítheted, Elemérem, mert kizárólag rajtad áll. Ugyan is azt hallotam, hogy János czigányt elbocsátották a szolgálatból...

— Ez igaz! Ez által egy időre kisiklott kezeim közül a ficzkó, de hiszem, hogy rövid idő alatt kézrekerül.

— És meg akored őt büntetni, Elemér?

— Annyi bizonyos, hogy nem viszi el szárazan!

— Kérlek Elemér, ne bántsd őt.

— Miért?

— Meg van ő már büntetve! El van bocsátva a szolgálatból s az elég súlyos csapás reá nézve.

— Ezzel vajmi keveset törődik egy czigány.

— Neki talán nem, hanem annál

jobban fáj az édes anyjának, ki kizárólag erre a fiára van utalva. Elemér meglepetve nézett rá.

— Tehát anyja van neki?

— Igen, az alföldön — és most nagy nyomorba fog jutni.

— Erről én semmit se tudok! mondá Elemér elcsodálkozva. Kitől hallottad te mindezt?

Honka egy percig küzdött magával. A végén így szólt:

— Elmondom neked Elemér, mert előttem nem lehet titkom. Ma reggel itt volt édes anyád.

— Ah! kiáltott fel Elemér meglepetve s arca hirtelen elkomolyodott. És mit akart?

— Mint mondá, látai akart megmenekülésem után és szerencsét kívánt.

— Ugy? Ezt valóban nem tétellestem volna fel róla! mondá Elemér. Ez nagy haladás!

Szüleim is így magyarázzák jöttét és nagyon örülnek. A te arczod meg ellenkezőleg elkomolyodott.

Miért van ez, Elemér?

— Szó volt köztetek Jánosról? kérde Lorántffy.

(Folyt. köv.)

Makó város hirdetményei.

Hirdetmény.

Justh Gyula országgyűlési képviselő ur által a leánytanulók részére tett tízezer koronás alapítványi osztályok egyikére pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, akik az alapítvány jótéteményeiben részesülni akarnak s alapító levélben előírt kellekkel bírnak, hogy pályázati kérvényeiket Makó város tanácsához címezve folyó évi szeptember hó 9-ik napjának délelőtti 12 órájáig a városi iktatói hivatalnál nyújtsák be. Az alapítványi hely elnyerésére a makói polgári leányiskola végzett növendékei közül azon szegénysorsu s jó magaviseletű makói leányok pályázhatnak, akik tanulmányaikat életpályá elnyerése végett valamely nyilvános tanintézetben folytatják s tanítónői, óvónői, vasuti, kereskedelmi stb. pályára akarnak lépni.

A pályázati kérvényhez mellékelni kell a családi és vagyoni körülményeket feltüntető bizonyítványt, a tanulmányt és erkölcsi bizonyítványt. Kelt Makó város tanácsának 1918. évi május hó 11-ik napján tartott üléséből.

Dr. Petrovics György polgármester.

Tinták!

Mindenféle színben kis és nagyobb üvegekben. Legfinomabb

ruhajelző-tinta,

arab mézgaoldat ecsettel, szintetikon nagy tubusban, bélyegzőpárnák és festékek olcsó árban beszerezhetők

KOVÁCS SÁNDOR papirkereskedésében, Szegedi-u. 1.

A katonaság számára felajánlott zsir és szalonnaneműk beszállítása.

Közhirre teszem, hogy a harcoló katonaság élelmezésére a lakosság által felajánlott zsir- és szalonnaneműk átvétele f. hó 21-én, azaz kedden reggel 8 órakor veszi kezdetét.

Azokat, akik zsirt és szalonnát ajánlottak fel, külön határozattal is felhívjuk, hogy mennyi szalonnát vagy zsirt kötelesek a fenti időtől kezdve beszállítani, de ezuton figyelmeztetünk mindenkit, hogy a beszállítást a felhívás kézhezvétele után azonnal teljesítse, mert másként nem kerülhetjük el a legszigorubb katonai rekvirálást, aminek a következménye az lesz, hogy egyes háztartásokban a zsiradékból egy személyre egy hónapra csupán 42 grammot hagynak vissza, míg így, az önkéntes felajánlás mellett ha beadja a lakosság azt a 4 wagon zsiradékot, amit Makóra kiróttak, minden további rekvirálás megszűnik.

Különösen figyelmeztetem azokat, akik még semmit sem jelentettek be, hogy nélkülözhető feleslegeiket f. hó 21-től kezdve jelentsék be és hozzák is magukkal azt a készletet, amit felajánlottak.

Az átvételt a rendőrkapitányi hivatalnál éjtik meg. Oda kell tehát éinni e hó 21-től kezdve a felhívási határozat átvétele után az abban kiűntetett szalonna és zsir mennyiségét.

Aki pedig még semmit sem ajánlott fel, az előbb a városházán a közlélmzési ügyosztálynál jelentkezzen s ott kapott írással vigye a rendőrséghez a felajánlott zsir és szalonna készletét.

Az átvétel alkalmával a szalonna áraban kilogrammonként 12 korona, a zsir áraban 12 korona 40 fillért nyomban kifizetik. — A beszállításra felhívó határozatot mindenki vigye magával az átadáskor.

Makó, 1918. május hó 16.

Dr. Petrovics György polgármester.

Füeladás.

A Lesi-szőlőben levő kocsiut melletti ez évi

FÜTERMÉS

f. hó 20-án, hétfőn délután 2 órakor lesz eladva a csöszháznál.

BOROK!

Kitűnő hegyi és homoki, fehér és veres b o r o k, valamint elsőrendű kőbányai világos, és szent István Dupla malátasör és finom pálinkák kisebb és nagyobb mennyiségben kaphatók

IRITZ SÁMUEL ÖZV. CÉGNEL.

M É S Z,

cement és tűzifa

vaggontételekben is legjutányosabban kapható nagyban és kicsinyben

König Mihály

fa- és mésztelepen, Liget-u. 12.

TELEFONSZÁM 166.

LEGSZEBB SZOBADISZ!

Gyönyörű kiállítás, berámázható,
művészies kivitelű

KÉPEK

nagy választékban, olcsó áron kaphatók

Kovács Sándor

papirkereskedésben Makó, Szegedi u. 1. sz.

Papirkereskedésemben

mindenféle irodai papírok, u. m.: miniszter,
famentes fehér és szürke fogalmú beszerezhető.

IRÓGÉP-PAPIR

kifogástalan minőség, a gépet nem rongálja,
a betűk még régebbi használt gépeknél is
tiszták, olvasható képet kapnak, ez a papír
kizárólag írógéphez készült, azonban tollal is
könnyen lehet írni rá, mert tiszta famentes.

LEVÉLPAPIROK

olcsó áron és tetszésszerűen választásban.

REMEK

KÉPES-LAPOK

dus választékban. Legszébb olajos-festmények,
tájképek és szebbnél-szebb felvételek.

Csomagoló- és itatópapírok

Tisztelettel

(MARJAI) KOVÁCS SÁNDOR, MAKÓ
SZEGEDI-UTCA 1. (Dégi István Ferenc bádogos házában).

A MAKÓI URÁNIA MOZGÓFÉNYKÉPSZINHÁZ

Szombaton május 18-án

Május 18-án

Hansen kapitány kalandjai

Dráma 4 felvonásban.

FARSANGI FÁNK
humoros,

HETISZEMLE
aktuális.

Május 18-án

EGY ELŐADÁS, este pontosan 9 órai kezdettel.

Számozott jegyek előre válthatók az előadás napján délelőtt 10—12-ig, délután 5 órától.

Pénztárnyitás este 7 órakor.